

[Veistrup.]

ter, at der spares i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt. Vi ved meget vel, hvordan man fra Oppositionens Side og fra anden Side vilde reagere, dersom der skulde udskrives store nye Skatter. Der foreligger nu her et Lovforslag, hvis Gennemførelse betyder en saa væsentlig Besparelse, at den vil være en meget kærkommen Hjælp for den Statskasse, vi staar med i Øjeblikket. Netop under Hensyn hertil vil jeg gerne saa stærkt, som det er mig muligt, anmode ærede Medlemmer om Medvirken til Gennemførelse af dette Lovforslag.

Jeg beklager derfor den Udtalelse, som det ærede Medlem, der talte for de Konservative, begyndte med, idet han sagde, at han ikke en Gang kunde acceptere en Forhandling. Det er noget usædvanligt, at en Ordfører straks erklærer, at han ikke kan acceptere Forhandling. Naar Administrationen, naar Regeringen fremsætter et Lovforslag, forekommer det mig, at man kan kræve, at Medlemmerne gaar ind i Forhandling derom. Bevares, man kan stille sine Ændringsforslag, man kan, om det skal være, stille helt nye Forslag, men man kan i hvert Fald ikke pure afvise et saadant Forslag fra Regeringen og sige: Vi nægter overhovedet at gaa ind i en Forhandling.

Det ærede Medlem, der talte for Venstre, søgte at ironisere over de Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget. Han sagde, at man havde gennemført en Militarisering. Men sely om der var gennemført en Militarisering, som skulde tilfredsstille det ærede Medlem, saa var han slet ikke tilfreds alligevel. Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at den Militarisering, der er sket, er af formel Art, men ingen kan være i Tvivl om, at den er sket netop for at imødekomme Udtalelser fra det ærede Medlems og fra de Konservatives Side.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Lovforslaget var fuldkommen uforsvarligt, og det var skadevoldende. Jeg kan langt fra være enig med det ærede Medlem heri. Tværtimod, jeg tror, vi vilde faa den heldigste Form for vor Militærordning, som vi nogen Sinde har set her i Danmark, hvis vi gennemførte dette Lovforslag.

Det ærede Medlem siger, at hvis vi gennemfører et saadant Lovforslag, vil vi bryde ud af Fællesskabet indenfor Folkeforbundet og de internationale Konferencer, som vi har set finde Sted igennem Aarene, i de senere Aar heldigvis ret ofte. Jeg

forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan mene noget saadant. Thi hvad er det, der sker ved, at vi gennemfører et Forslag som det, der her foreligger? Der sker ganske simpelt det, at vi gennemfører et Forslag, som er i Overensstemmelse med, hvad selve Folkeforbundspagten giver Udtryk for. Thi hvad gaar Folkeforbundspagten ud paa andet end netop dette, at det gælder om at komme saa langt ned med Rustningerne som overhovedet muligt? Det er den store Idé, som Folkeforbundspagten er bygget op paa, og derfor er det en fuldkommen Misforstaaelse at tro, at vi, hvis vi gennemfører en Foranstaltning som den, her er Tale om, skulde bryde ud af Fællesskabet.

Det ærede Medlem, som talte for de Konservative, erklærede sin Kærlighed til den almindelige tvungne Værnepligt. Jeg vil gerne i den Anledning understrege det, som den højtærede Minister sagde for et Øjeblik siden, da han indledede denne Forhandling, at vi har den tvungne Værnepligt, men ingenlunde den almindelige. I Stedet for den tvungne Værnepligt har vi jo i Virkeligheden i Øjeblikket — hvad skal jeg sige: en Slags tvungen Lodtrækning; det er med andre Ord fuldkommen Lotterispil, bogstavelig talt, om en ung Mand skal ind som Soldat eller ej. Det forekommer mig derfor, at vi for Tiden er saa uhyre langt fra den almindelige Værnepligt, som vi overhovedet kan være, og jeg finder det ganske urimeligt, baade rent menneskeligt og principielt, vedblivende at opretholde denne Værnepligt, thi det er kun Forestillingen om den almindelige Værnepligt, vi nu opretholder, ikke en virkelig almindelig Værnepligt. Vort Parti maa af principielle Grunde afgjort være imod den almindelige Værnepligt. Det foreliggende Forslag bygger paa Frivilligheden, med Undgaaelse af de hvervede Styrkers Karakter og med Fjernelse af ensidig Sammensætning af den Styrke, som indkaldes, og det synes mig at være Idealet, hvis man vil en fornuftig Militærordning. Det er netop det, Forslaget giver Udtryk for, og derfor hilser vi det med Tilfredshed. I øvrigt er den almindelige Værnepligt i finansiell Henseende faktisk ikke andet end et Skalkeskjul for at skjule de virkelige militære Udgifter.

Ved det tredje Forslag, Forslaget om Grænsegendarmeriet, synes jeg, man opnaar to Ting: man opnaar en Besparelse af de faste Befalingsmænd i Hæren og derigennem en Besparelse i finansiell Henseende for Militærvæsenets Vedkommende; dernæst en betydelig Forøgelse af Sikrings-